

Publicerad 2018-04-07 16:36 av S-E Forslin/same

Bottenlöst älskade DominiQue NVC Costa

<table class="message_table">

<tbody>

<tr>

<td width="5px"> </td>

<td colspan="1">

vi behövde varann, när all sanning var sann,
när vår kärlek som låga så glödande brann,
nu, när vår kärlek till vila sig lagt
viskar den ömt om igen det vi sagt
om igen om igen intill evighets slut,
om igen om igen tills vår sol brunnit ut

Vårt Möte var Porten till Äkthetens djup
befriat från ytans förhåxande stup
Din hand i min näve, välsignade av GUD,
vi traskar mot de fyrti; jag ser Dig som Brud!

Den kärlek vi skänktes var äkta och sann,
den var given av Gudarna, att stötta varann
den var given av Gudarna, att lära oss se
hur ödet och lyckan oss värnarde!

© s-e forslin

</td>

</tr>

</tbody>

</table>

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren S-E Forslin/same med Poeter.se id #64437 innehar upphovsrätten